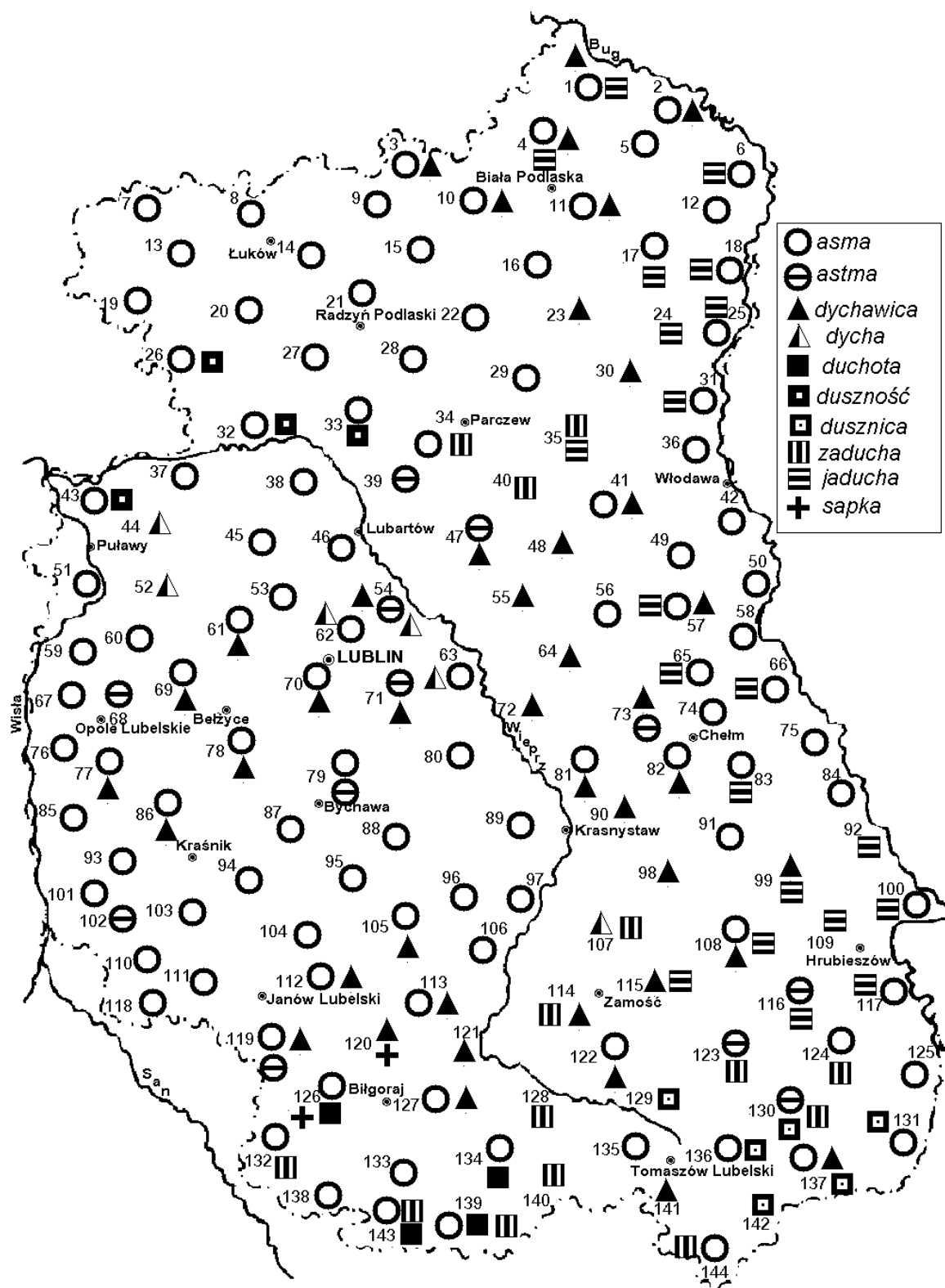

Jaducha ‘choroba charakteryzująca się silnymi napadami duszności’

Mapa 19

Jaducha to z ukraińska jeszcze z dawna została, tera to i asma mówio, a kiedyś to jaducha i tyle (Międzyzyles). Jaducha to duszność z powodu zmęczenia, ale jak chto chory jest na nio (Worgule). Jaducha to stały kaszel i duszności (Stefankowice). Jaducha to dusi i kaszel

wielgi, nie idzie czasem wytrzymać (Sławatycze). *Mój to miał te jaduche, jak go złapało, to prosto dusił sie* (Mszanna).

Źródła: PM, KAGP.

Geografia: Lubelszczyzna wschodnia – zasięg rozproszony (zob. mapa 19).

D. lp. *jaduchy*; D. lm. *jaduchów*; wymowa: *jaduxa*.

Por. *asma, astma, duchota, dusznica, duszność, dycha, dychawica, sapka, zaducha*.

Halina Pelcowa, Ilona Gumowska-Grochot, Blanka Skórska, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom VIII. Człowiek i rodzina. Higiena i choroby. Meble, sprzęty i prace domowe*, Lublin 2020.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc